

[Agerschou]

juni 1984, gældende tre år frem, til den 1. januar 1988.

SF deltog i februar-marts i tre møder hos indenrigsministeren om civilforsvarets fremtid. Vi lagde op til en åben og folkelig debat om CFs muligheder og begrænsninger.

SF ønsker selvfølgelig – og det er det vigtigt for os at understrege – den bedst mulige beskyttelse af befolkningen, men da vi fandt, at forligspartierne – regeringspartierne, socialdemokratiet og det radikale venstre – forhandlede detaljer helt uden sammenhæng med det faktiske militære trusselsbillede, blev det meningsløst for SF at gå videre i disse forhandlinger, og derfor forlod vi dem.

Af ministerens bemærkninger ved fremsættelsen fremgår det da også, at forligspartierne har lagt forsvarskommandoens vurdering af den militære trussel til grund for dette forlig. Denne vurdering går ud på, at ingen del af befolkningen i Danmark vil kunne anses for at være uden for fare for angreb. Her afslører sproget, hvad der er typisk for forsvarskommandoen, nemlig at man taler i territorier fremfor i mennesker, selv om det faktisk er befolkningen, det drejer sig om; det må det jo være, når det er civilforsvar og sikringsrum, der er tale om. Sprogbrugen afslører imidlertid den almindelige militære tankegang, hvorefter det er territorier, det drejer sig om, mens menneskene på en eller anden måde blot hører med, undertiden som en besværlig faktor, som man må passe på ikke kommer til at stå militæret i vejen. Det siger noget om det nuværende NATO- og militærafhængige CF.

I bemærkningerne til lovforslaget i forbindelse med det aktuelle trusselsbillede tales der om krigshandlinger, uden at det på nogen måde præciseres, hvilke krigshandlinger det er, man tænker på. Hvordan kan man bygge sikringsrum – eller for den sags skyld offentlige beskyttelsesrum, som bemærkningerne til lovforslaget også omtaler – uden på nogen måde at gøre det klart, hvad disse påtænkte rum vil kunne beskytte imod? Er de f.eks. indrettet til at modstå angreb med ABC-våben? Det siges der ikke noget om. Vil man skjule for offentligheden, at de ikke kan modstå sådanne angreb?

I bemærkningerne nævnes der et beløb på 20,7 mill. kr. til opførelse af offentlige beskyttelsesrum fordelt over årene 1985–87 og andre 23,8 mill. kr. til forbedring af beskyt-

telsesrumsområdet i samme periode. Igen siges der intet om, i hvilken udstrækning disse penge gives til noget, der er til egentlig gavn og beskyttelse for befolkningen. En bevægelse, der kalder sig »Skildpaddebevægelsen«, og som beskæftiger sig med civilforsvarsspørgsmål, har opgjort behovet for midler til en ordentlig beskyttelsesrumsdækning til ca. 8 mia kr.

Som lovforslaget fremtræder, uden angivelse af, hvad det er, sikringsrummene kan sikre imod, og uden at der i det hele taget har været ført en kvalificeret offentlig debat om civilforsvarets rolle i samfundet, må SF afvise det.

Opførelse af sikringsrum og offentlige beskyttelsesrum på det foreliggende grundlag vil være at give befolkningen en falsk tryghed, som endog vil stille sig i vejen for en egentlig beskyttelse mod den fare, forsvarskommandoen omtaler.

I civilforsvarsspørgsmål ønsker SF et katastrofeværn kombineret med reel beskyttelse af civilbefolkningen i en regie frigjort fra NATO-ordninger og militærordninger i øvrigt.

Ole Vig Jensen (RV):

Det foreliggende lovforslag er en opfølgning af det forlig om civilforsvarets ordning, som regeringen, socialdemokratiet og det radikale venstre har indgået, og jeg skal ikke gentage en række af de synspunkter, der er fremført som begrundelse for dette lovforslags fremsættelse.

Jeg kan kun sige, at lovforslaget vil få det radikale venstres støtte. Vi vil under udvalgsarbejdet interessere os for den omfordeling, der er planlagt på sikringsrumsområdet, men det er udpræget et emne for udvalgsarbejde og ændrer ikke ved hovedformålet med lovforslaget, som vi som sagt kan støtte.

Sonja Albrink (CD):

Dette forslag fra indenrigsministeren kan vi i CD tilslutte os, ikke fordi vi tror, der kommer en krig, men fordi vi mener, at når der foreligger en lovgivning på området, bør den efterleves.

I civilforsvarsforliget blev det vedtaget også at inddrage de arealer i landet, som ikke er byzone, og vi må vel nok erkende, at